

planen, og dermed i videre omfang end det fastsatte gebyr giver omkostningsdækning for.

Gebyret skal derfor dække de ekstraordinære omkostninger, som kommunalbestyrelsen har ved den ekstra kontrol med den pågældende virksomhed.

Kontrollen med et begrænset antal virksomheder kan være særligt økonomisk belastende for levnedsmiddelkontrollen, f.eks. fordi kontrollen forudsætter laboratorieanalyser, der er særligt dyre. Eksempelvis kan nævnes, at kontrollen med mykotoksiner for nogle virksomheders vedkommende ikke vil kunne dækkes af det almindelige gebyr. Lovforslaget åbner derfor mulighed for, at ministeren kan fastsætte regler om, at der for denne særligt belastende kontrol kan pålægges virksomheden et gebyr, der dækker kontrollens faktiske omkostninger.

Nr. 21.

Bestemmelsen tager sigte på at tilvejebringe grundlaget for en gebyrordning, der i højere grad end den nuværende afspejler virksomhedens adfærd og levnedsmiddelkontrolenhedernes omkostninger.

Det er med ændringen forudsat, at kontrolenhederne anvender en detaljeret økonomistyring, jf. § 58 a, således at man har mulighed for at vurdere de reelle omkostninger, der følger af kontrollen med en virksomhed.

Er der tale om særligt belastende kontrol eller overstiger en virksomheds kontrolbehov det kontrolomfang, der er forudsat i kontrolaktivitetsplanen, fordi der er konstateret uregelmæssigheder, opkræves der et ekstragebyr til dækning af de samlede kontrolomkostninger, jf. bemærkningerne til pkt. 20.

Gebyrer til den enkelte virksomhed skal opdeles i –de direkte virksomhedsrelaterede udgifter: udgifter til tilsyn, prøveudtagning, laboratoriearbejde m.v. –fællesudgifter i kontrolenheden: udgifter til ledelse og administration, husleje, el, varme, rengøring, EDB, efteruddannelse, borger- og virksomhedsbetjening, kontrolkampagner, screeningsprojekter etc.

Efter lovforslaget er det kommunalbestyrelsen, der er den kompetente myndighed til at fastsætte størrelsen af gebyret. Dette er i overensstemmelse med lovens § 44, stk. 2, hvorefter kommunalbestyrelsen er tilsynsmyndighed. Efter § 44, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen dog bemyndige vedkommende levnedsmiddelkontrolenhed til helt eller delvis at varetage de opgaver, der påhviler kommunalbestyrelsen, og det er i loven forudsat, at kontrolenhederne i betydeligt omfang tillægges adgang til at træffe afgørelser i forbindelser med tilsynet.

Det må derfor forventes, at kommunalbestyrelserne - ikke mindst af praktiske grunde - i vidt omfang

vil overlade det til kontrolenhederne at fastsætte størrelsen af gebyret i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 48 a, stk. 2.

Nr. 23.

Forslaget giver mulighed for at pålægge levnedsmiddelkontrolenhederne at indføre selvstændige økonomistyringssystemer samt mulighed for at fastsætte fælles principper, som et sådant økonomistyringssystem skal baseres på. Som nævnt i de almindelige bemærkninger er et økonomistyringssystem nødvendigt for enhedernes gebyrfastsættelse og er endvidere en forudsætning for, at der kan gennemføres sammenlignelige omkostningsberegninger mellem kontrolenhederne.

Det er ikke hensigten at gøre brug af bestemmelsen, såfremt de kommunale parter selv tilvejebringer et tilfredsstillende økonomistyringssystem.

Af hensyn til gennemsigtigheden i gebyrfastsættelsen er det vigtigt, at økonomistyringssystemet muliggør en adskillelse af de direkte virksomhedsrelaterede omkostninger til tilsyn og kontrol og fællesomkostninger i kontrolenheden.

Nr. 22, 24, 25.

Veterinærdirektoratet har i en årrække administreret levnedsmiddelovens regler om autorisation af levnedsmiddelproducerende virksomheder samt varetaget det overordnede tilsyn og klagesagsbehandlingen i forhold til kommunalbestyrelsens administration af levnedsmiddelovens bestemmelser om detail- og engrosforhandling.

Sundhedsministeren har nu efter aftale med landbrugsministeren besluttet, at Levnedsmiddelstyrelsen fremover skal varetage den samlede administration af opgaverne i henhold til levnedsmiddeloven. Som konsekvens heraf udgår henvisningerne til Veterinærdirektoratet i ovennævnte bestemmelser.

Nr. 26, 27 og 29.

Bestemmelserne er tilrettet i overensstemmelse med tilføjelsen af § 34, stk. 3 og bestemmelsen i § 35 a. Ændringerne betyder, at også registrerede virksomheder kan straffes for overtrædelse af loven og de i medfør af loven fastsatte regler ligesom virksomheder kan straffes for at tilsidesætte eller omgå vilkår fastsat i konkrete beslutninger egenkontrol. Der er allerede i dag i § 63 hjemlet mulighed for at straffe virksomheder, der overtræder regler om egenkontrol udstedt med hjemmel i § 35 a.

Nr. 28.

Der er her alene tale om en redaktionel ændring.